

disse ikke kunne bære sig alene. At de øvrige Kollektioner græde i den Anledning, beviser kun det samme, at man er sikker nok paa at faa Statslotteriets Lodder af-satte.

Forinden jeg gaar over til nogle poli-tiske Bemærkninger, vil jeg først omtale de uløste Spørgsmaal vedrørende lokale Forhold, som det er min Pligt at omtale, og om hvis Løsning jeg maa fremføre et indtrængende Ønske. Jeg kan gøre det ganske kort, fordi der fra i Fjor og til nu ikke foreligger nogen Forandring paa disse Omraader, som kunde begrunde en yderligere indgaaende Omtale af Sagerne. Man kan i Almindelighed sige om disse Spørgsmaal, at for hvert Aar, der gaar, blive de mere paatrængende, og jeg vil til-føje overfor den højtærede Regering, at jeg beder den i det mindste for de to første Punktets Vedkommende, som jeg skal om-tale, at begynde at tage sig af dem, for i Længden kommer man dog ikke uden om Løsningen af dem. Det første er Niveau-overskæringen ved Rugaardvejen ved Odense. At Færdslen er i højeste Grad stigende, behøver jeg ikke at udtale, men deraf følger, at har det været slemt for en halv Snæs Aar siden, er det langt værre nu. Det næste Spørgsmaal er Havnebane-taksternes Regulering eller helst Afløsning, i hvert Tilfælde en Regulering saaledes, at de blive ens for hele Handelsstanden indenfor det samme Raaderum. Det tredje Punkt er Teatersagen. Jeg havde ventet, at der fra Repræsentanterne for Aarhus var blevet stillet det sædvanlige Forlan-gende, og det vil maaske komme, om, at Staten skal yde Tilskud til Scenen i Aar-hus. Jeg vilde da have sluttet mig dertil og anbefalet det varmt med den Motive-ring, at vi selvfølgelig ogsaa maa have det samme i Odense. Nu kommer jeg til at gøre det først. Og paa dette Punkt kan jeg ogsaa fatte mig kort, for jeg tror, at det store Flertal her er enig med mig i, at i Længden vil man ikke, naar man yder saa betydelige Ofre til det store Central-punkt København, kunne undgaa at yde noget ogsaa til de centralt beliggende Punkter i Provinserne, som have Evne og Forhold i øvrigt til at byde Kunst, der be-tyder noget.

Jeg har dernæst et Par Spørgsmaal at gøre af almen Betydning. Jeg skal dog heller ikke gaa dybt ind paa dem. Det ene angaar Landpostbudenes Stilling. Jeg kan her i det væsentlige slutte mig til, hvad der er fremkommet fra et Par ærede Talere, dels fra det ærede Medlem fra

Bornholm (Blem) og dels fra den næst fore-gaaende ærede Taler (Jensen-Knudstrup). Jeg ved, at der er et Andragende fra Land-postbudene inde hos Ministeriet om Forbed-ring paa forskellige Punkter, og jeg skal der-for ikke gaa særlig ind paa Sagen, det vilde være unyttigt paa dette Tidspunkt, saa længe nemlig den højtærede Minister ikke har taget Stilling dertil. Jeg skal kun om Hovedpunktet udtale den samme Opfattelse, som jeg udtalte i Fjor, at det er umuligt at løse dette Spørgsmaal tilfredsstillende, naar man ikke gaar til en almindelig Statsansættelse af Landpostbudene i Lighed med, hvad der er Tilfældet med de røde Bude. De forlange kun, siges der, at de maa faa Pensionsret i Lighed med de andre, men det er netop det, man i Almindelig-hed forstaaer som Hovedpunktet ved selve Statsansættelsen.

Endelig er der nogle Statsfunktionærer, som ere blevne uheldigt stillede ved Kryds-toldvæsenets Nedlæggelse. Jeg henstillede den Gang til den højtærede Finansminister, at han saavidt muligt vilde sørge for at anbringe disse Folk, Krydsbetjentene, som Toldassistenter og ikke som Rorsbetjente, idet de Fordringer, som stilledes til disse Folk ved deres Ansættelse som Krydsbe-tjente, i ret betydelig Grad overgik dem, som i Almindelighed stilles til Toldassi-stenter. Forholdet er nemlig det, at de foruden at have Styrmandseksamen tillige skulle have gjort Tjeneste som Styrmand og helst have bestaaet Eksamen for udvidet Navigation, ligesom der forlanges Kundskab i saa vel Tysk som Engelsk. Dette er en saa betydelig Fordring, at de, som den Gang gik ind med nogen Udsigt til og Haab om at kunne avancere til Krydstoldassi-stenter og senere blive Toldassistenter i Land osv., naar der blev Plads, ere blevne i høj Grad uheldigt stillede ved den skete Forandring. Nu erkender jeg gerne, at den højtærede Minister ikke kan anbringe dem alle paa en Gang og allermindst i samme Stilling, og jeg kan udmærket godt forstaa, at han har sørgt for at anbringe dem alle i alt Fald i en Stilling, hvor de have noget, indtil de kunne faa noget bedre, nemlig som Rorsbetjente. Men da deres naturlige Avancement maatte være Toldassistenter, haaber jeg og henstiller til den højtærede Minister, efterhaanden som der bliver Avancement, at tage alt det Hensyn til Forfremmelsen af disse Folk — jeg tror, der er en 18 eller 20 — som det vil være muligt at tage. Jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, at det er haardt nok for disse Folk, at de blive satte paa yngst